

საქმე # 010100118002385186

№1/ზ-456-2018წ.

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

08 ნოემბერი, 2018 წ.

ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის

მოსამართლე თეიმურაზ სვანიძე
სხდომის მდივანი მარინა მაკარიძე

პროკურორის - ლ---- მ-----ის

ადვოკატის - ე-----ი ხ-----ის

მსჯავრდებულის - ა---- ძ-----ის მონაწილეობით

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე ა---- ს--
---- ძე ძ-----ის მიმართ, დაბადებული: 1-----წ. პირადი №0-----,
დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არ მქონე,
მცხოვრები ხელვაჩაურის მუნიციპალიტეტი, სოფელი წინსვლაში.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ნ ა წ ი ლ ი:

ბრალდების შესახებ დადგენილების მიხედვით, ა---- ძ-----მა ჩაიდინა
ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც
გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის
117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ასევე ჩაიდინა
სექსუალური ხასიათის შეღწევა წინასწარი შეცნობით თექვსმეტი წლის
ასაკს მიუღწევლი ოჯახის წევრის სხეულში, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2018 წლის 07 მარტს, დაახლოებით 09³⁰ საათზე, ზ----- გ-----ის ქუჩა
N82-ში მდებარე საცხოვრებელი კორპუსის მიმდებარე ტერიტორიაზე, ა---- ძ--
-----მა ეჭვიანობის ნიადაგზე თმებში მოქაჩვით და წაქცევით ფიზიკური
შეუარცხყოფა მიაყენა არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ პირს

(ოჯახის წევრს) - მ-----მ ბ-----ს, რამაც ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

2012 წლის 23 აპრილს, ქ.ბათუმში, ზ. გ-----ის ქუჩაზე მდებარე ერთ-ერთ სასტუმროში, სრულწლოვანმა ა---- ძ-----მა, წინასწარი შეცნობით თექვსმეტ წლის ასაკს მიუღწეველ, მ-----მ ბ-----სთან, რომელთანაც იმყოფება არარეგისტრირებულ ქორწინებაში, დაამყარა სქესობრივო კავშირი.

პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილება:

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 18 მაისის განაჩენით ა---- ძ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

ა---- ძ-----ის ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-140-ე მუხლის პირველი ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის პირველ ნაწილზე (2012 წლის 23 აპრილს მოქმედი რედაქცია).

ა---- ძ-----ი ცნობილ იქნა დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2012 წლის 23 აპრილს მოქმედი რედაქცია) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმა მეორე თანაბარი სასჯელი და ა---- ძ-----ს საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვრა თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობითად, 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

ა---- ძ-----ს სასჯელის ვადაში ჩაეთვალა დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 07 მარტიდან - 2018 წლის 18 მაისის ჩათვლით.

სააპელაციო საჩივრის არსი:

ზემოაღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გასაჩივრებულ იქნა ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ა-----ე ძ-----ის მიერ, რომელიც წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვს გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანას, მსჯავრდებულ ა---- ძ-----ის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სსკ-ის 11¹,140-ე მუხლის პირველი ნაწილით, სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და მკაცრი სასჯელის დანიშვნას.

ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარზე დაცვის მხარის მიერ წარმოდგენილი იქნა შესაგებელი, რომლითაც გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვეს.

სააპელაციო პალატამ მოუსმინა პროცესის მონაწილეებს:

– აპელანტს, პროკურორ ლ---- მ-----ეს რომელმაც მხარი დაუჭირა ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარს და მისი დაკმაყოფილება მოითხოვა.

– მოწინააღმდეგე მხარეს, მსჯავრდებულ ა---- ძ-----ს და მისი ინტერესების დამცველ ადვოკატს - ე-----ი ხ-----ს, რომლებიც არ დაეთანხმნენ სააპელაციო საჩივარს და გასაჩივრებული განაჩენის უცვლელად დატოვება მოითხოვეს.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა რა საქმეზე შეკრებილი მტკიცებულებები, შეფასება მისცა სააპელაციო საჩივრის მოტივებსა და მოთხოვნას, მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს და გასაჩივრებული განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი, შემდეგ გარემოებათა გამო:

სააპელაციო პალატას მსჯავრდებულ ა---- ძ-----ის მიმართ მსჯავრად შერაცხული ქმედების ჩადენა, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 140-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით და სსკ-ის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით, გარდა მსჯავრდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, დადასტურებულად მიაჩნია საქმეში არსებულ და საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად, საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მიღებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ, მ-----მ ბ-----ის, ტ-----ა

ბ-----ის, ა---- ძ-----ის გამოკითხვის ოქმები, ბრალდებულის დაკავების ოქმი, დადგენილება სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, მ-----მ ბ-----ის ანკეტური მონაცემები, ა---- ძ-----ის ანკეტური მონაცემები, მიმართვის წერილი რეფერალურ საავადმყოფოს, ბავშვის დაბადების მოწმობა და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებებით.

პალატა ვერ დაეთანხმება პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოტივაციას იმის თაობაზე, რომ მსჯავრდებულ ა---- ძ-----ის ქმედება უნდა გადაკვალიფიცირდეს 11¹,140-ე მუხლის 1-ლ ნაწილზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სრულწლოვნის სექსუალური ხასიათის შეღწევა დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით თექვსმეტი წლის ასაკს მიუღწევლის სხეულში - ისჯება თავისუფლების აღკვეთით ვადით შვიდიდან ცხრა წლამდე.

ზემოაღნიშნული მუხლით ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენის დროს (2012 წლის 23 აპრილი), ჩამოყალიბებული იყო შემდეგი რედაქციით: სრულწლოვნის სქესობრივი კავშირი, მამათმავლობა, ლესბოსელობა ან სხვაგვარი სექსუალური კონტაქტი გაუკუღმართებული ფორმით დამნაშავისათვის წინასწარი შეცნობით თექვსმეტი წლის ასაკს მიუღწეველთან - ისჯება თავისუფლების შეზღუდვით ვადით სამ წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ერთიდან სამ წლამდე.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-2 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ქმედების დანაშაულებრიობა და დასჯადობა განისაზღვრება სისხლის სამართლის კანონით, რომელიც მოქმედებდა მისი ჩადენის დროს, ხოლო ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აუქმებს ქმედების დანაშაულებრიობას ან ამსუბუქებს სასჯელს აქვს უკუძალა. სისხლის სამართლის კანონს, რომელიც აწესებს ქმედების დანაშაულებრიობას ან ამკაცრებს სასჯელს უკუძალა არა აქვს.

პალატას მიაჩნია, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის სანქცია, რომელიც მოქმედებდა დანაშაულის ჩადენის დროს, ითვალისწინებდა უფრო მსუბუქ სასჯელს (თავისუფლების აღკვეთა ვადით ერთიდან სამ წლამდე), ვიდრე დღეს მოქმედი რედაქცია (თავისუფლების აღკვეთა ვადით შვიდიდან ცხრა წლამდე), ხოლო საქართველოს სისხლის

სამართლის კოდექსის 11¹-ე მუხლს (ოჯახური დანაშაული), საერთოდ არ ითვალისწინებდა დანაშაულის ჩადენის დროს მოქმედი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი.

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით, განაჩენი უნდა ემყარებოდეს საქმეში არსებულ მტკიცებულებათა თავისუფალ შეფასებას, დასკვნებს, რომლებიც გამომდინარეობს ფაქტობრივი გარემოებებიდან და მხარეების მიერ წარდგენილი მოსაზრებებიდან. მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ნათელი და დასაბუთებული დასკვნების ან ფაქტის თაობაზე გაუქარწყლებელი ვარაუდების ერთობლიობიდან (*El Masri v The Former Yugoslav Republic of Macedonia* №39630/09 ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2012 წლის 13 დეკემბრის გადაწყვეტილება და *Hassan v The UK* №29750/09, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2014 წლის 16 სექტემბრის გადაწყვეტილება).

საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათა დაცვით, რომელთა ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, გონივრული ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. სასამართლოს განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს. სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

მსჯავრდებულ ა---- ძ-----ის მიმართ დანიშნულ სასჯელთან დაკავშირებით სააპელაციო პალატა აღნიშნავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულის მიმართ სასჯელის განსაზღვრისას სრულყოფილად გაითვალისწინა საქართველოს სსკ-ის 53-ე და 39-ე მუხლების მოთხოვნები, კერძოდ, მსჯავრდებულის პიროვნება, მისი წარსული ცხოვრება, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმე, მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები და ისე დაუნიშნა მას სასჯელი, რაც სამართლიანია და სრულად შეესაბამება სისხლის სამართლის კანონით გათვალისწინებულ

სასჯელის მიზნებს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, გასაჩივრებულ განაჩენში ცვლილების შეტანისა და ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველი არ არსებობს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლით, 298-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტით, 302-ე მუხლით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

ბათუმის რაიონული პროკურატურის პროკურორის ა-----ე ძ-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;

ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2018 წლის 18 მაისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად:

ა---- ძ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

ა---- ძ-----ის ქმედება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-140-ე მუხლის პირველი ნაწილიდან გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის პირველ ნაწილზე (2012 წლის 23 აპრილს მოქმედი რედაქცია).

ა---- ძ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში (2012 წლის 23 აპრილს მოქმედი რედაქცია) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით.

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით დანიშნულმა სასჯელმა შთანთქმას მეორე თანაბარი სასჯელი და ა---- ძ-----ს საბოლოო სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს

სისხლის სამართლის კოდექსის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩათვალოს პირობითად, 02 (ორი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

ა---- ძ-----ს სასჯელის ვადაში ჩათვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის დრო 2018 წლის 07 მარტიდან 2018 წლის 18 მაისის ჩათვლით.

ა---- ძ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმებულია.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, ძმები ზუბალაშვილების ქ. №32), გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

თეიმურაზ სვანიძე